

អនុសញ្ញាទីក្រុងរៀម ១៩៦១
អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារ
អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរទស្សន៍

ធ្វើនៅទីក្រុងរៀម ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៦១

មាតិកា*

- មាត្រា ១: កិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ
- មាត្រា ២: កិច្ចការពារដែលអនុសញ្ញាផ្តល់ឱ្យ និងមន័យនៃប្រព្រឹត្តកម្មជាតិ
- មាត្រា ៣: និយមន័យ: (ក)អ្នកសម្តែង (ខ)ហ្វូណូក្រាម (គ)ផលិតករហ្វូណូក្រាម
(ឃ)ការបោះពុម្ពផ្សាយ (ង)ការផលិតឡើងវិញ (ច)ទូរទស្សន៍ (ឆ)ការ
ផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ឡើងវិញ
- មាត្រា ៤: ការសម្តែងដែលទទួលបានកិច្ចការពារ: លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារ
ចំពោះអ្នកសម្តែង
- មាត្រា ៥: ហ្វូណូក្រាមដែលទទួលបានកិច្ចការពារ: ១.លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារ
ចំពោះផលិតករហ្វូណូក្រាម ២. ការថតផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា
៣.អំណាចដើម្បីដកចេញលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយចំនួន
- មាត្រា ៦: ទូរទស្សន៍ដែលទទួលបានកិច្ចការពារ: ១.លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារ
ចំពោះអង្គភាពទូរទស្សន៍ ២. អំណាចដើម្បីធ្វើខក្សាសិទ្ធិ
- មាត្រា ៧: កិច្ចការពារអប្បបរមាចំពោះអ្នកសម្តែង: ១.សិទ្ធិពិសេស ២.ទំនាក់ទំនង
រវាងអ្នកសម្តែងនិងអង្គភាពទូរទស្សន៍
- មាត្រា ៨: អ្នកសម្តែងរួមគ្នា
- មាត្រា ៩: សិល្បៈករផ្សេងៗនិងសិល្បៈករសៀក
- មាត្រា ១០: សិទ្ធិផលិតឡើងវិញរបស់ផលិតករហ្វូណូក្រាម
- មាត្រា ១១: លក្ខខណ្ឌទម្រង់នៃហ្វូណូក្រាម
- មាត្រា ១២: ការប្រើប្រាស់បន្ទាប់បន្សំនៃហ្វូណូក្រាម
- មាត្រា ១៣: សិទ្ធិអប្បបរមានៃអង្គភាពទូរទស្សន៍
- មាត្រា ១៤: រយៈពេលអប្បបរមានៃកិច្ចការពារ

* មាតិកានេះត្រូវបានបន្ថែមដើម្បីជួយសម្រួលអ្នកអាន។ មាតិកានេះមិនមានក្នុងអត្ថបទដើមនៃអនុសញ្ញា
ឡើយ។

- មាត្រា១៥: ការលើកលែងដែលបានអនុញ្ញាត: ១.ការកម្រិតជាក់លាក់ ២.ភាពសមមូលទៅនឹងសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ
- មាត្រា១៦: ខរក្សាសិទ្ធិ
- មាត្រា១៧: ប្រទេសមួយចំនួនដែលអនុវត្តតែលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃ“ការថតបញ្ចូល”
- មាត្រា១៨: ការដកខរក្សាសិទ្ធិ
- មាត្រា១៩: សិទ្ធិអ្នកសម្តែងក្នុងខ្សែភាពយន្ត
- មាត្រា២០: អប្រតិសកម្ម
- មាត្រា២១: កិច្ចការពារតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត
- មាត្រា២២: កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស
- មាត្រា២៣: ការចុះហត្ថលេខានិងការតម្កល់
- មាត្រា២៤: ការក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញា
- មាត្រា២៥: ការចូលជាធរមាន
- មាត្រា២៦: ការអនុវត្តអនុសញ្ញាតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិ
- មាត្រា២៧: ការអនុវត្តអនុសញ្ញាក្នុងដែនដីមួយចំនួន
- មាត្រា២៨: ការប្រកាសដកខ្លួនចេញពីអនុសញ្ញា
- មាត្រា២៩: ការកែប្រែអនុសញ្ញា
- មាត្រា៣០: ការដោះស្រាយវិវាទ
- មាត្រា៣១: ការកម្រិតខរក្សាសិទ្ធិ
- មាត្រា៣២: គណៈកម្មាធិការអន្តររដ្ឋាភិបាល
- មាត្រា៣៣: ភាសា
- មាត្រា៣៤: សេចក្តីជូនដំណឹង

ដោយមានចេតនា ការពារសិទ្ធិអ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរទស្សន៍
 រដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ
 បានយល់ព្រមគ្នាដូចខាងក្រោម:

មាត្រា ១

[កិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ*]

កិច្ចការពារដែលផ្តល់ឱ្យតាមអនុសញ្ញានេះ ត្រូវរក្សាដដែលនិងមិនត្រូវធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈឡើយ។ ដូច្នេះបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុសញ្ញានេះមិនអាចត្រូវបកស្រាយ ដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិច្ចការពារនេះឡើយ។

មាត្រា ២

[កិច្ចការពារដែលអនុសញ្ញាផ្តល់ឱ្យ និងមន័យនៃប្រព្រឹត្តកម្មជាតិ]

១. ក្នុងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិត្រូវមានន័យថាជាប្រព្រឹត្តកម្មដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយច្បាប់ជាតិនៃរដ្ឋហត្ថលេខីដែលបានអះអាងឱ្យមានកិច្ចការពារ:

- (ក) ចំពោះអ្នកសម្តែងដែលជាពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនចំពោះការសម្តែងដែលបានផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ឬដែលបានថតបញ្ចូលជាលើកដំបូង នៅលើដែនដីរបស់ខ្លួន
- (ខ) ចំពោះផលិតករហ្វូណូក្រាមដែលជាពលរដ្ឋរបស់ខ្លួន ចំពោះហ្វូណូក្រាមដែលបានថតបញ្ចូលឬបានថតផ្សាយលើកដំបូងនៅលើដែនដីរបស់ខ្លួន
- (គ) ចំពោះអង្គភាពទូរទស្សន៍ដែលមានទីស្នាក់ការនៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ចំពោះទូរទស្សន៍ដែលបានផ្សាយចេញពីឧបករណ៍ផ្សាយដែលមានទីតាំងក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន។

២. ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិ នឹងក្លាយជាកម្មវត្ថុនៃកិច្ចការពារដែលបានធានាយ៉ាងជាក់លាក់ហើយជាកម្មវត្ថុនៃការកម្រិតយ៉ាងជាក់លាក់ដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ៣

[និយមន័យ: (ក)អ្នកសម្តែង (ខ)ហ្វូណូក្រាម (គ)ផលិតករហ្វូណូក្រាម (ឃ)ការបោះពុម្ពផ្សាយ (ង)ការផលិតឡើងវិញ (ច)ទូរទស្សន៍ (ឆ)ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ឡើងវិញ]

ក្នុងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញានេះ:

- (ក) “អ្នកសម្តែង” ជាសិល្បៈករ អ្នកចម្រៀង តន្ត្រីករ អ្នកប្រាំ និងបុគ្គលផ្សេងទៀតដែលដើរតួ ច្រៀង សូត្រ ថ្លែងជំទាស់ សម្តែងតួ ឬសម្តែងស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រឬសិល្បៈផ្សេងទៀត
- (ខ) “ហ្វូណូក្រាម” មានន័យថាការថតបញ្ចូលសម្តែងដោយផ្តាច់មុខនូវសម្តែងនៃការសម្តែង ឬសម្តែងផ្សេងទៀត
- (គ) “ផលិតករហ្វូណូក្រាម” មានន័យថារូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលដែល ថតបញ្ចូលជាលើកដំបូងនូវសម្តែងនៃការសម្តែងឬសម្តែងផ្សេងទៀត

* មាត្រាទាំងឡាយត្រូវបានដាក់ចំណងជើងដើម្បីស្រួលរកអត្តសញ្ញាណកម្ម។ ក្នុងអត្ថបទដែលចុះហត្ថលេខាគ្មានចំណងជើងទេ។

(ឃ) “ការបោះពុម្ពផ្សាយ” មានន័យថា ជាការផ្តល់ឱ្យសាធារណៈជននូវច្បាប់ចម្លងនៃ ហ្វូណូក្រាមក្នុងបរិមាណសមរម្យ

(ង) “ការផលិតឡើងវិញ” មានន័យថាជាការបង្កើតច្បាប់ចម្លងមួយឬច្រើននៃការថត បញ្ចូល

(ច) “ទូរផ្សាយ” មានន័យថា ជាការផ្សាយតាមមធ្យោបាយឥតខ្សែដើម្បីឱ្យសាធារណៈជន ទទួលបាននូវសម្លេង ឬរូបភាពនិងសម្លេង

(ឆ) “ការផ្សាយតាមទូរផ្សាយឡើងវិញ” មានន័យថា ជាការផ្សាយតាមទូរផ្សាយស្រប ពេលជាមួយគ្នាដោយអង្គការទូរផ្សាយមួយ ចំពោះការផ្សាយរបស់អង្គការទូរផ្សាយផ្សេង ទៀត។

មាត្រា ៤

[ការសម្តែងដែលទទួលបានកិច្ចការពារ៖ លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារចំពោះអ្នកសម្តែង]

រដ្ឋហត្ថលេខីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិចំពោះអ្នកសម្តែង ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌ ណាមួយដូចខាងក្រោមបានបំពេញ៖

(ក) ការសម្តែងដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត

(ខ) ការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលជាហ្វូណូក្រាមដែលទទួលបានកិច្ចការពារ តាម មាត្រា ៥ នៃអនុសញ្ញានេះ

(គ) ការសម្តែងដែលមិនទាន់បានថតបញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម ប៉ុន្តែបានផ្សព្វផ្សាយតាម ទូរផ្សាយដែលទទួលបានកិច្ចការពារតាមមាត្រា ៦ នៃអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ៥

[ហ្វូណូក្រាមដែលទទួលបានកិច្ចការពារ៖ ១.លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារ

ចំពោះផលិតករហ្វូណូក្រាម ២. ការថតផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា

៣.អំណាចដើម្បីដកចេញលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយចំនួន]

១. រដ្ឋហត្ថលេខីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិចំពោះផលិតករហ្វូណូក្រាម ប្រសិនបើ លក្ខខណ្ឌណាមួយដូចខាងក្រោមបានបំពេញ៖

(ក) ផលិតករហ្វូណូក្រាម ជាពលរដ្ឋនៃរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត(លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃ សញ្ជាតិ)

(ខ) ការថតបញ្ចូលសម្លេងជាលើកដំបូង នៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត(លក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យនៃការថតបញ្ចូល)

(គ) ហ្វូណូក្រាមដែលថតផ្សាយជាលើកដំបូងនៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត(លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតផ្សាយ)។

២. ប្រសិនបើហ្វូណូក្រាមបានថតផ្សាយជាលើកដំបូង នៅក្នុងរដ្ឋដែលមិនមែនជារដ្ឋហត្ថលេខី ប៉ុន្តែប្រសិនបើហ្វូណូក្រាមនោះត្រូវបានថតផ្សាយផងដែរ ក្នុងរយៈពេល៣០ (សាមសិប)ថ្ងៃនៃការថតផ្សាយជាលើកដំបូងរបស់ខ្លួន ក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីមួយ(ការថតផ្សាយស្របពេលជាមួយគ្នា) ហ្វូណូក្រាមនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានថតផ្សាយជាលើកដំបូងនៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីនេះ។

៣. តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹងដែលដាក់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចប្រកាសថា ខ្លួននឹងមិនអនុវត្តលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតផ្សាយ ឬលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតបញ្ចូលផ្សេងទៀត។ សេចក្តីជូនដំណឹងនេះអាចដាក់ក្នុងពេលឬតាមពេលបន្ទាប់ណាមួយក៏បាននៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក។ ក្នុងករណីចុងក្រោយសេចក្តីជូនដំណឹងនឹងមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីបានដាក់។

មាត្រា ៦

**[ទូរផ្សាយដែលទទួលបានកិច្ចការពារ: ១.លក្ខខណ្ឌដែលត្រូវការពារចំពោះអង្គភាពទូរផ្សាយ
២. អំណាចដើម្បីធ្វើខក្សាសិទ្ធិ]**

១. រដ្ឋហត្ថលេខីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ប្រព្រឹត្តកម្មជាតិចំពោះអង្គភាពទូរផ្សាយ ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌណាមួយដូចខាងក្រោមបានបំពេញ:

- (ក) ទីស្នាក់ការរបស់អង្គភាពទូរផ្សាយមានទីតាំងនៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត
- (ខ) ទូរផ្សាយ ដែលបានផ្សាយចេញពីឧបករណ៍ផ្សាយដែលមានទីតាំងនៅក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត។

២. តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹងដែលដាក់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចប្រកាសថា ខ្លួននឹងការពារការផ្សាយលុះត្រាតែទីស្នាក់ការរបស់អង្គភាពទូរផ្សាយមានទីតាំងក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ហើយដែលបានផ្សាយចេញពីឧបករណ៍ផ្សាយដែលមានទីតាំងក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីមួយនេះ។ សេចក្តីជូនដំណឹងនេះអាចដាក់ក្នុងពេលឬតាមពេលបន្ទាប់ណាមួយក៏បាននៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក។ ក្នុងករណីចុងក្រោយសេចក្តីជូនដំណឹងនឹងមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៦ (ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីបានដាក់។

មាត្រា ៧

**[កិច្ចការពារអប្បបរមាចំពោះអ្នកសម្តែង: ១. សិទ្ធិពិសេស ២. ទំនាក់ទំនង
រវាងអ្នកសម្តែងនិងអង្គការទូរទស្សន៍]**

១. កិច្ចការពារអ្នកសម្តែងដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះត្រូវរាប់បញ្ចូលទាំងលទ្ធភាពនៃ
ការការពារ:

(ក) ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍និងការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ នៃការសម្តែងរបស់
ខ្លួនដោយគ្មានការអនុញ្ញាត លើកលែងតែការសម្តែងដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការផ្សាយតាមទូរ-
ទស្សន៍ឬផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនោះ ជាការសម្តែងដែលបានផ្សាយតាមទូរទស្សន៍រួច
ហើយ ឬជាការសម្តែងដែលបង្កើតចេញពីការថតបញ្ចូល។

(ខ) ការថតបញ្ចូលការសម្តែងដែលមិនទាន់បានថតបញ្ចូល ដោយគ្មានការ
អនុញ្ញាត

(គ) ការផលិតឡើងវិញនៃការថតបញ្ចូលការសម្តែងរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការអនុ-
ញ្ញាត:

(i) ប្រសិនបើការថតបញ្ចូលដើមនោះបានបង្កើតដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

(ii) ប្រសិនបើការផលិតឡើងវិញ ដែលបង្កើតក្នុងគោលបំណងផ្សេងពីអ្វី
ដែលអ្នកសម្តែងបានអនុញ្ញាត

(iii) ប្រសិនបើការថតបញ្ចូលដើមនោះ បានបង្កើតអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ
នៃមាត្រា ១៥ ហើយការផលិតឡើងវិញបានបង្កើតក្នុងគោលបំណងផ្សេងពីអ្វីដែលមានចែង
ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទាំងនោះ។

២.

(១) ប្រសិនបើការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍មានការអនុញ្ញាតពីអ្នកសម្តែង ច្បាប់ជាតិ
របស់រដ្ឋហត្ថលេខីដែលបានអះអាងឱ្យការពារ ត្រូវកម្រិតកិច្ចការពារទល់នឹងការផ្សាយតាម
ទូរទស្សន៍ឡើងវិញ ការថតបញ្ចូលក្នុងបំណងផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ និងការផលិតឡើងវិញ
នៃការថតបញ្ចូលនេះក្នុងបំណងផ្សាយតាមទូរទស្សន៍។

(២) រយៈពេលនិងលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ដោយអង្គ-
ភាពទូរទស្សន៍ចំពោះការថតបញ្ចូលដែលបង្កើតឡើងក្នុងបំណងផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ត្រូវ
បានកំណត់ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋហត្ថលេខីដែលបានអះអាងឱ្យការពារ។

(៣) ប៉ុន្តែ ច្បាប់ជាតិដែលយោងតាមអនុកថាខណ្ឌ(១)និង(២)នៃកថាខណ្ឌនេះមិន ត្រូវបដិសេធន៍សមត្ថភាពអ្នកសម្តែង ក្នុងការគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងរបស់ខ្លួនជាមួយអង្គការ ទូរផ្សាយ តាមកិច្ចសន្យាឡើយ។

មាត្រា៨

[អ្នកសម្តែងរួមគ្នា]

តាមច្បាប់ជាតិនិងបទបញ្ជាទាំងឡាយរបស់ខ្លួន រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចបញ្ជាក់ពី របៀបដែលអ្នកសម្តែងនឹងត្រូវតំណាង ក្នុងការអនុវត្តសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើអ្នកសម្តែង ខ្លះបានចូលរួមក្នុងការសម្តែងដូចគ្នា។

មាត្រា៩

[សិល្បៈករផ្សេងៗនិងសិល្បៈករសៀក]

តាមច្បាប់ជាតិនិងបទបញ្ជារបស់ខ្លួន រដ្ឋហត្ថលេខីអាចពង្រីកកិច្ចការពារ ដែលមាន ចែងក្នុងអនុញ្ញានេះ ចំពោះសិល្បៈករដែលមិនបានសម្តែងស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។

មាត្រា១០

[សិទ្ធិផលិតឡើងវិញរបស់ផលិតករហ្វូណូក្រាម]

ផលិតករហ្វូណូក្រាមត្រូវទទួលបានសិទ្ធិក្នុងការអនុញ្ញាត ឬហាមឃាត់ដោយផ្ទាល់ឬ ប្រយោល ក្នុងការផលិតហ្វូណូក្រាមរបស់ខ្លួនឡើងវិញ។

មាត្រា១១

[លក្ខខណ្ឌទម្រង់នៃហ្វូណូក្រាម]

ជាលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចការពារសិទ្ធិផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬសិទ្ធិអ្នកសម្តែង ឬសិទ្ធិរបស់អ្នក ទាំងពីរចំពោះហ្វូណូក្រាម តាមច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន ប្រសិនបើភាគីហត្ថលេខីមួយទាមទារឱ្យ គោរពលក្ខខណ្ឌទម្រង់ លក្ខខណ្ឌទម្រង់នេះត្រូវចាត់ទុកថាបានបំពេញ ប្រសិនបើច្បាប់ការ ចម្លងលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មនៃហ្វូណូក្រាមដែលថតផ្សាយ ឬនៅក្នុងគំរូហ្វូណូក្រាមនោះមាន សម្គាល់នៃនិមិត្តសញ្ញា(P) អមដោយឆ្នាំនៃការថតផ្សាយជាលើកដំបូង ដែលសរសេរតាម របៀប ដែលអាចសម្គាល់បានយ៉ាងសមរម្យអំពីការទាមទារឱ្យការពារ។ ប្រសិនបើច្បាប់ ចម្លងឬគំរូហ្វូណូក្រាមមិនសម្គាល់បាននូវ ផលិតករ ឬអ្នកទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណពីផលិតករ (ដោយមានដាក់ឈ្មោះរបស់គាត់ ម៉ាក ឬការសម្គាល់សមរម្យផ្សេងទៀត) កំណត់សម្គាល់ត្រូវ មានផងដែរនូវ ឈ្មោះម្ចាស់សិទ្ធិ ឈ្មោះផលិតករ ហើយជាងនេះទៀតប្រសិនបើច្បាប់ចម្លងឬ គំរូមិនបញ្ជាក់ពីអ្នកសម្តែងសំខាន់ៗ កំណត់សម្គាល់ក៏ត្រូវដាក់ផងដែរនូវឈ្មោះរបស់បុគ្គល ដែលកាន់កាប់សិទ្ធិអ្នកសម្តែងទាំងនេះ ក្នុងប្រទេសដែលបានធ្វើការថតបញ្ចូល។

មាត្រា ១២

[ការប្រើប្រាស់បន្ទាប់បន្សំនៃហ្វូណូក្រាម]

ប្រសិនបើហ្វូណូក្រាមបានថតផ្សាយក្នុងបំណងអាជីវកម្ម ឬការផលិតឡើងវិញនៃហ្វូណូក្រាមនេះ បានប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ក្នុងការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ឬការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈណាមួយ លាភការសមរម្យតែមួយលើកគត់ដែលត្រូវបង់ដោយអ្នកប្រើប្រាស់ ដល់អ្នកសម្តែង ឬផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬក៏បុគ្គលទាំងពីរនេះ។ បើគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងភាគីទាំងនេះទេ ច្បាប់ជាតិអាចកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការបែងចែកលាភការទាំងនេះ។

មាត្រា ១៣

[សិទ្ធិអប្បបរមានៃអង្គការទូរទស្សន៍]

អង្គការទូរទស្សន៍ត្រូវទទួលបានសិទ្ធិក្នុងការអនុញ្ញាតឬហាមឃាត់:

- (ក) ការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ឡើងវិញនូវការផ្សាយរបស់ខ្លួន
- (ខ) ការថតបញ្ចូលការផ្សាយរបស់ខ្លួន
- (គ) ការផលិតឡើងវិញ:

(i) នូវការថតបញ្ចូលការផ្សាយរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

(ii) ការថតបញ្ចូលការផ្សាយរបស់ខ្លួន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៥ ប្រសិនបើការផលិតឡើងវិញធ្វើឡើងក្នុងបំណងខុសពីបញ្ញត្តិដែលមានកំណត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិទាំងនេះ។

(ឃ) ការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈនៃការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍របស់ខ្លួន ប្រសិនបើការផ្សព្វផ្សាយនេះបានធ្វើឡើងក្នុងទីតាំងដែលបើកជូនសាធារណៈជន ជាម្ចាស់នៃការបង់កម្រៃចូល។ ច្បាប់ជាតិរបស់រដ្ឋដែលបានអះអាងឱ្យការពារសិទ្ធិ ជាអ្នកកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃការអនុវត្តនេះ។

មាត្រា ១៤

[រយៈពេលអប្បបរមានៃកិច្ចការពារ]

រយៈពេលនៃកិច្ចការពារដែលអនុសញ្ញានេះផ្តល់ឱ្យ ត្រូវមានយ៉ាងហោចណាស់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំគិតចាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំដែល:

- (ក) មានការថតបញ្ចូល ចំពោះហ្វូណូក្រាមនិងចំពោះការសម្តែងដែលបានថតបញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម
- (ខ) មានការសម្តែង ចំពោះការសម្តែងដែលមិនទាន់បានថតបញ្ចូលក្នុងហ្វូណូក្រាម
- (គ) មានការផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ ចំពោះការផ្សាយនានា។

មាត្រា ១៥

**[ការលើកលែងដែលបានអនុញ្ញាត: ១.ការកម្រិតជាក់លាក់ ២.ភាពសមមូល
ទៅនឹងសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ]**

១. ក្នុងច្បាប់ជាតិនិងបទបញ្ជារបស់ខ្លួន រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចចែងអំពីការលើកលែង
ចំពោះកិច្ចការពារដែលធានាដោយអនុសញ្ញានេះចំពោះ:

- (ក) ការប្រើប្រាស់លក្ខណៈឯកជន
- (ខ) ការប្រើប្រាស់សេចក្តីដកស្រង់ខ្លីៗ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីរាយការណ៍បច្ចុប្បន្នភាព
- (គ) ការថតបញ្ចូលបណ្តោះអាសន្ន ដោយអង្គការទូរផ្សាយណាមួយតាមរយៈឧបករណ៍ផ្ទាល់របស់ខ្លួននិងសម្រាប់តែការផ្សាយផ្ទាល់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។
- (ឃ) ការប្រើប្រាស់សម្រាប់តែគោលបំណងនៃ ការបង្រៀនឬការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ។

២. ដោយមិនគិតដល់កថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ ក្នុងច្បាប់ជាតិនិងបទបញ្ជារបស់ខ្លួនរដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចចែងឱ្យមានការកម្រិតដូចគ្នា ចំពោះកិច្ចការពារអ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គការទូរផ្សាយ ដូចដែលប្រទេសនេះបានចែងក្នុងច្បាប់ជាតិនិងបទបញ្ជារបស់ខ្លួន ទាក់ទងនឹងកិច្ចការពារសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។ ប៉ុន្តែអាចចែងអំពីអាជ្ញាប័ណ្ណបញ្ជាបានលុះត្រាតែចែងស្របនឹងអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ១៦

[ខរក្សាសិទ្ធិ]

១. នៅពេលក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះ រដ្ឋណាមួយត្រូវចងក្លាប់ដោយកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយហើយត្រូវទទួលយកនូវអត្ថប្រយោជន៍ទាំងឡាយពីអនុសញ្ញានេះផងដែរ។ ប៉ុន្តែតាមសេចក្តីជូនដំណឹងដែលជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រទេសណាមួយនាពេលណាក៏បាន អាចប្រកាសថា:

- (ក) ចំពោះមាត្រា ១២:
 - (i) ថាខ្លួនមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះទេ
 - (ii) ថាខ្លួនមិនអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះទេ ចំពោះការប្រើប្រាស់មួយចំនួន
 - (iii) ថាខ្លួនមិនអនុវត្តមាត្រានេះទេ ចំពោះហ្វូណូក្រាម ដែលផលិតករមិនមែនជាពលរដ្ឋរបស់រដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត

(iv) ចំពោះហ្វូណូក្រាម ដែលផលិតករជាពលរដ្ឋរបស់រដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀត ខ្លួននឹងកម្រិតវិសាលភាពនិងរយៈពេលនៃកិច្ចការពារដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ ដែលរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀតនេះ ផ្តល់កិច្ចការពារចំពោះហ្វូណូក្រាមដែលបានថតបញ្ចូល ជាលើកដំបូងដោយពលរដ្ឋនៃរដ្ឋដែលបានធ្វើសេចក្តីប្រកាស។ ប៉ុន្តែការណ៍ដែលរដ្ឋហត្ថ- លេខី ដែលផលិតករជាពលរដ្ឋរបស់ខ្លួនមិនការពារអ្នកទទួលផលណាមួយ ដូចគ្នានឹងរដ្ឋ ដែលធ្វើសេចក្តីប្រកាស មិនត្រូវចាត់ទុកថាជាការខុសគ្នាចំពោះវិសាលភាពនៃកិច្ចការពារ ឡើយ។

(ខ) ចំពោះមាត្រា១៣ ខ្លួននឹងមិនអនុវត្តចំនុច(ឃ)នៃមាត្រានេះ។ ប្រសិនបើរដ្ឋ ហត្ថលេខីធ្វើសេចក្តីប្រកាស រដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងទៀតគ្មានកាតព្វកិច្ចផ្តល់សិទ្ធិដោយយោង តាមមាត្រា១៣ចំនុច(ឃ) ដល់អង្គការទូរទស្សន៍ដែលមានទីស្នាក់ការនៅក្នុងរដ្ឋនេះ។

២. ប្រសិនបើសេចក្តីជូនដំណឹងយោងតាមកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ បានធ្វើបន្ទាប់ពី កាលបរិច្ឆេទតម្កល់លិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក សេចក្តីប្រកាសនេះនឹងមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីបានតម្កល់។

មាត្រា១៧

[ប្រទេសមួយចំនួនដែលអនុវត្តតែលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃ“ការថតបញ្ចូល”]

ត្រឹមថ្ងៃទី២៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៦១ រដ្ឋណាមួយដែលផ្តល់កិច្ចការពារចំពោះផលិតករហ្វូណូ- ក្រាមដោយយោងតែទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតបញ្ចូល តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹង ដែលដាក់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការចូលជាសមាជិក អាចប្រកាសថាខ្លួននឹងអនុវត្តលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតបញ្ចូលតែប៉ុ- ណ្ណោះក្នុងគោលបំណងនៃមាត្រា៥ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការថតបញ្ចូលជំនួសឱ្យលក្ខណៈ វិនិច្ឆ័យនៃសញ្ញាតិក្នុងគោលបំណងនៃកថាខណ្ឌ១(ក)(iii)និង(iv)នៃមាត្រា១៦។

មាត្រា១៨

[ការដកខក្សាសិទ្ធិ]

រដ្ឋណាមួយដែលតម្កល់សេចក្តីជូនដំណឹង តាមកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រា៥ កថាខណ្ឌ២នៃ មាត្រា៦ កថាខណ្ឌ១នៃមាត្រា១៦ឬមាត្រា១៧ តាមរយៈសេចក្តីជូនដំណឹងថ្មីមួយដែលដាក់ជូន អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិ អាចបន្ថយវិសាលភាពនិងដកសេចក្តីជូនដំណឹងចេញ បាន។

មាត្រា ១៩

[សិទ្ធិអ្នកសម្តែងក្នុងខ្សែភាពយន្ត]

ដោយមិនគិតពីបទប្បញ្ញត្តិណាមួយក្នុងអនុសញ្ញានេះ មាត្រា ៧ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ នៅពេលដែលអ្នកសម្តែងបានអនុញ្ញាតដើម្បីឱ្យថតបញ្ចូល នូវការសម្តែងរបស់ខ្លួនក្នុងការថតបញ្ចូលជារូបភាព ឬជាសោតទស្សន៍។

មាត្រា ២០

[អប្រតិសកម្ម]

១. អនុសញ្ញានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិទាំងឡាយដែលទទួលបានក្នុងរដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ ចំពោះរដ្ឋនេះ។

២. គ្មានរដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយ ត្រូវបានជាប់កាតព្វកិច្ចអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃអនុសញ្ញានេះ ចំពោះការសម្តែង ឬការផ្សាយដែលបានធ្វើឡើង ឬចំពោះហ្វូណូក្រាមដែលបានថតបញ្ចូល មុនកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ ចំពោះរដ្ឋនេះ។

មាត្រា ២១

[កិច្ចការពារតាមមធ្យោបាយផ្សេងទៀត]

កិច្ចការពារដូចមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់ កិច្ចការពារផ្សេងទៀតដែលបានផ្តល់ចំពោះ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរផ្សាយឡើយ។

មាត្រា ២២

[កិច្ចព្រមព្រៀងពិសេស]

រដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ រក្សាសិទ្ធិដើម្បីចុះកិច្ចព្រមព្រៀងពិសេសរវាងគ្នា ឱ្យតែកិច្ចព្រមព្រៀងនេះផ្តល់ឱ្យ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម ឬអង្គភាពទូរផ្សាយនូវសិទ្ធិច្រើនជាងសិទ្ធិដែលបានផ្តល់ឱ្យដោយអនុសញ្ញា ឬឱ្យតែកិច្ចព្រមព្រៀងនេះមានបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងទៀតដែលមិនផ្ទុយនឹងអនុសញ្ញានេះ។

មាត្រា ២៣

[ការចុះហត្ថលេខានិងការតម្កល់]

អនុសញ្ញានេះត្រូវតម្កល់ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ អនុសញ្ញានេះនៅតែបើកចំហរសម្រាប់ការចុះហត្ថលេខា រហូតដល់ថ្ងៃទី៣០ខែមិថុនាឆ្នាំ១៩៦២ ដោយរដ្ឋណាមួយដែលបានអញ្ជើញចូលរួមក្នុងសន្និសីទការទូតស្តីពីកិច្ចការពារអន្តរជាតិចំពោះ អ្នកសម្តែង ផលិតករហ្វូណូក្រាម និងអង្គភាពទូរផ្សាយ ដែលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាជាសកលស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ឬជាសមាជិកនៃសហភាពអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។

មាត្រា ២៤

[ការក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញា]

- ១. អនុសញ្ញានេះត្រូវដាក់ឱ្យធ្វើសច្ចាប័នឬទទួលយក ដោយរដ្ឋហត្ថលេខី។
- ២. អនុសញ្ញានេះនៅតែបើកចំហរសម្រាប់ការចូលជាសមាជិក ដោយរដ្ឋណាមួយដែលបានអញ្ជើញចូលរួមក្នុងសន្និសីទដោយយោងតាមមាត្រា ២៣ និងដោយរដ្ឋជាសមាជិកណាមួយរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ឱ្យតែរដ្ឋនេះជាភាគីនៃអនុសញ្ញាសាកលស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធឬជាសមាជិកនៃសហភាពអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។
- ៣. ការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិកត្រូវធ្វើឡើងតាមការតម្កល់លិខិតតុបករណ៍ ជូនអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។

មាត្រា ២៥

[ការចូលជាធរមាន]

- ១. អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការតម្កល់លិខិតតុបករណ៍ទី៦(ប្រាំមួយ)នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក។
- ២. ហេតុនេះ អនុសញ្ញានេះត្រូវចូលជាធរមានចំពោះរដ្ឋនីមួយៗ ក្នុងរយៈពេល៣(បី)បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទ នៃតម្កល់លិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក។

មាត្រា ២៦

[ការអនុវត្តអនុសញ្ញាតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ជាតិ]

- ១. អនុលោមតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់ខ្លួន រដ្ឋហត្ថលេខីនីមួយៗសន្យានឹងអនុម័តវិធានការនានាដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ។
- ២. នៅពេលតម្កល់លិខិតតុបករណ៍នៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិករបស់ខ្លួន រដ្ឋនីមួយៗត្រូវចាត់ចែងផ្តល់អាណុញភាពទៅឱ្យអនុសញ្ញានេះ ឱ្យស្របទៅនឹងច្បាប់ជាតិរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ២៧

[ការអនុវត្តអនុសញ្ញាក្នុងដែនដីមួយចំនួន]

- ១. នៅពេលផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយកឬការចូលជាសមាជិក ឬតាមពេលណាមួយក្រោយទៀត រដ្ឋណាមួយអាចប្រកាសតាមការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិថា អនុសញ្ញានេះត្រូវលាតសន្ធឹងលើដែនដីទាំងអស់ឬដែនដីណាមួយ ចំពោះ

ទំនាក់ទំនងអន្តរជាតិដែលខ្លួនទទួលខុសត្រូវ ឱ្យតែអនុសញ្ញាជាសកលស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ អនុវត្តលើដែនដីឬដែនដីណាមួយពាក់ព័ន្ធ។ សេចក្តីជូនដំណឹងនេះត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល៣(បី)ខែ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹង។

២. សេចក្តីជូនដំណឹងអនុលោមតាមកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រា៥ កថាខណ្ឌ២នៃមាត្រា៦ កថាខណ្ឌ១នៃមាត្រា១៦ និងមាត្រា១៧និងមាត្រា១៨ អាចត្រូវបានពន្លាតដើម្បីគ្រប់គ្រងលើ ផ្នែកទាំងអស់ឬផ្នែកណាមួយនៃដែនដីតាមកថាខណ្ឌ១នៃមាត្រានេះ។

មាត្រា២៨

[ការប្រកាសដកខ្លួនចេញពីអនុសញ្ញា]

១. រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចប្រកាសដកខ្លួនចេញពីអនុសញ្ញានេះ ក្នុងនាមខ្លួនឬក្នុង នាមដែនដីទាំងអស់ ឬក្នុងនាមដែនដីណាមួយតាមមាត្រា២៧។

២. ការប្រកាសដកខ្លួនចេញត្រូវធ្វើឡើង តាមការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃ អង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយត្រូវមានអានុភាពអនុវត្តក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែបន្ទាប់ពី កាលបរិច្ឆេទដែលទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹង។

៣. សិទ្ធិប្រកាសដកខ្លួនចេញ មិនត្រូវបានអនុវត្តដោយរដ្ឋហត្ថលេខី មុនផុតរយៈពេល ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលអនុសញ្ញាបានចូលជាធរមាន ចំពោះរដ្ឋនេះ។

៤. រដ្ឋហត្ថលេខីមួយ លែងត្រូវចាត់ទុកជាភាគីនៃអនុសញ្ញានេះបន្តទៅទៀត នៅពេល ដែលរដ្ឋនេះមិនមែនជាភាគីនៃអនុសញ្ញាជាសកលស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ហើយក៏មិនមែនជា សមាជិកនៃសហភាពអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។

៥. អនុសញ្ញានេះ លែងត្រូវអនុវត្តចំពោះដែនដីណាមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៧ បន្តទៅទៀត នៅពេលដែលអនុសញ្ញាជាសកលស្តីពីសិទ្ធិអ្នកនិពន្ធ ឬអនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈមិនអនុវត្តចំពោះដែនដីនេះ។

មាត្រា២៩

[ការកែប្រែអនុសញ្ញា]

១. ៥ឆ្នាំបន្ទាប់ពីអនុសញ្ញានេះបានចូលជាធរមាន តាមរយៈការជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ រដ្ឋហត្ថលេខីណាមួយអាចស្នើសុំឱ្យកោះប្រជុំសន្និសីទ ដើម្បីកែប្រែអនុសញ្ញា។ អគ្គលេខាធិការត្រូវជូនដំណឹងទៅរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងអស់អំពីសំណើនេះ។ ក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែបន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការជូនដំណឹងដោយអគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រសិនបើរដ្ឋហត្ថលេខីមិនតិចជាងពាក់កណ្តាលបាន

ជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការ ពីការព្រមព្រៀងចំពោះសំណើនេះ អគ្គលេខាធិការត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងនាយកការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិស្តីពីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដែលត្រូវកោះប្រជុំសន្និសីទកែប្រែដោយសហការជាមួយគណៈកម្មាធិការអន្តររដ្ឋាភិបាលដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣២។

២. ការអនុម័តយល់ព្រមលើការកែប្រែណាមួយនៃអនុសញ្ញានេះ ទាមទារឱ្យមានការបោះឆ្នោតយល់ព្រមចំនួន២/៣(ពីរភាគបី) នៃរដ្ឋដែលបានចូលរួមក្នុងសន្និសីទកែប្រែនេះ ឱ្យតែមតិភាគច្រើននេះមានរដ្ឋភាគីនៃអនុសញ្ញាចំនួន២/៣(ពីរភាគបី) នៅពេលធ្វើសន្និសីទកែប្រែ ។

៣. នៅពេលដែលមានការអនុម័ត អនុសញ្ញាថ្មីស្តីពីការកែប្រែអនុសញ្ញានេះទាំងមូល ឬដោយផ្នែក ហើយឱ្យតែអនុសញ្ញាថ្មីមិនបានចែងផ្ទុយ:

- (ក) អនុសញ្ញានេះលែងត្រូវបើកចំហរ ដើម្បីផ្តល់សច្ចាប័ន ទទួលយកឬចូលជាសមាជិក ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញាថ្មីដែលបានកែប្រែ។
- (ខ) អនុសញ្ញានេះនៅតែមានសុពលភាពអនុវត្ត ចំពោះទំនាក់ទំនងរវាងរដ្ឋហត្ថលេខីនិងរដ្ឋហត្ថលេខី ឬជាមួយរដ្ឋហត្ថលេខីដែលមិនទាន់ក្លាយជាភាគីនៃអនុសញ្ញាថ្មីដែលបានកែប្រែ។

មាត្រា៣០

[ការដោះស្រាយវិវាទ]

វិវាទណាមួយដែលអាចកើតឡើងរវាងរដ្ឋហត្ថលេខី២(ពីរ)ឬច្រើន ទាក់ទងនឹងការបកស្រាយឬការអនុវត្តអនុសញ្ញានេះ ហើយដែលមិនបានដោះស្រាយតាមការចរចាតាមសំណើរបស់ភាគីណាមួយនៃភាគីវិវាទ ត្រូវបានបញ្ជូនទៅតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិដើម្បីសម្រេច លើកលែងតែភាគីវិវាទព្រមទទួលនូវវិធីដោះស្រាយផ្សេងទៀត។

មាត្រា៣១

[ការកម្រិតខរក្សាសិទ្ធិ]

ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់បទប្បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៣នៃមាត្រា៥ កថាខណ្ឌ២នៃមាត្រា៦ កថាខណ្ឌ១នៃមាត្រា១៦ និងមាត្រា១៧ អនុសញ្ញានេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានខរក្សាសិទ្ធិទេ។

មាត្រា៣២

[គណៈកម្មាធិការអន្តររដ្ឋាភិបាល]

១. គណៈកម្មាធិការអន្តររដ្ឋាភិបាល ត្រូវបានបង្កើតដើម្បីបំពេញភារៈកិច្ចទាំងឡាយ ដូចខាងក្រោម៖

(ក) សិក្សាលើបញ្ហាទាំងឡាយ ទាក់ទងនឹងការអនុវត្តនិងប្រតិបត្តិការនៃ អនុសញ្ញានេះ ហើយ

(ខ) ប្រមូលសំណើសុំនិងរៀបចំសំណុំឯកសារដើម្បីកែប្រែអនុសញ្ញានេះ ប្រសិនបើមាន។

២. គណៈកម្មាធិការត្រូវមានអ្នកតំណាងជារដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ ដែលត្រូវបាន ជ្រើសរើសតាមការបែកចែកទីតាំងភូមិសាស្ត្រប្រកបដោយសមធម៌។

ចំនួនសមាជិកត្រូវមាន៦(ប្រាំមួយ)រូបប្រសិនបើរដ្ឋហត្ថលេខីមានចំនួន១២(ដប់ពីរ) ឬតិចជាងនេះ ៩(ប្រាំបួន)រូបប្រសិនបើរដ្ឋហត្ថលេខីមានចំនួនពី១៣(ដប់បី)ទៅ

១៨(ដប់ប្រាំបី) ហើយត្រូវមាន១២(ដប់ពីរ)រូបប្រសិនបើ រដ្ឋហត្ថលេខីមានចំនួនច្រើនជាង១៨(ដប់ប្រាំបី)។

៣. គណៈកម្មាធិការត្រូវបានបង្កើតក្នុងរយៈពេល១២(ដប់ពីរ)ខែ បន្ទាប់ពីអនុសញ្ញា ចូលជាធរមាន តាមរយៈការបោះឆ្នោតដែលរៀបចំក្នុងចំណោមរដ្ឋហត្ថលេខីទាំងឡាយ ដោយរដ្ឋមួយត្រូវមានសម្លេងឆ្នោតមួយ ដោយអគ្គនាយកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ និងនាយក ការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់កិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដោយអនុលោមតាមវិធាន ដែលបានយល់ព្រមពីមុនដោយរដ្ឋហត្ថលេខីភាគច្រើន។

៤. គណៈកម្មាធិការត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធាននិងមន្ត្រីរបស់ខ្លួន។

គណៈកម្មាធិការត្រូវបង្កើតបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ ត្រូវចែងជាពិសេសអំពីការប្រព្រឹត្តទៅនាពេលអនាគតរបស់គណៈកម្មាធិការ និងអំពី របៀបនៃការជ្រើសរើសសមាជិករបស់ខ្លួននាពេលអនាគតដើម្បីធានាឱ្យមានការផ្លាស់វេន គ្នាក្នុងចំណោមរដ្ឋហត្ថលេខីផ្សេងៗ។

៥. បុគ្គលិកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ បុគ្គលិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បី ការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងបុគ្គលិកនៃការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិ សម្រាប់កិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ ដែលតែងតាំងដោយអគ្គនាយកនិង នាយកនៃអង្គការទាំងនេះ ជាលេខាធិការដ្ឋាននៃគណៈកម្មាធិការ។

៦. កិច្ចប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការដែលត្រូវកោះប្រជុំ នៅពេលណាដែលសមាជិក របស់ខ្លួនភាគច្រើនយល់ថាចាំបាច់ ត្រូវធ្វើឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៅទីស្នាក់ការ របស់ការិយា

ល័យពលកម្មអន្តរជាតិ របស់អង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងរបស់ការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិសម្រាប់កិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ និងសិល្បៈ។

៧. ការចំណាយរបស់សមាជិកទាំងឡាយនៃគណៈកម្មាធិការ ជាបន្តករបស់រដ្ឋាភិបាលរៀងៗខ្លួន។

មាត្រា ៣៣

[ភាសា]

១. អនុសញ្ញានេះ ត្រូវធ្វើឡើងជាភាសាអង់គ្លេស ភាសាបារាំងនិងភាសាអេស្ប៉ាញ។ អត្ថបទទាំងបីមានតម្លៃស្មើគ្នា។

២. អត្ថបទផ្លូវការនៃអនុសញ្ញានេះ ត្រូវធ្វើបន្ថែមជាភាសាអាឡឺម៉ង់ ភាសាអ៊ីតាលី និងភាសាព័រទុយហ្គាល់។

មាត្រា ៣៤

[សេចក្តីជូនដំណឹង]

១. អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ត្រូវជូនដំណឹងចំពោះរដ្ឋទាំងឡាយដែលបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងសន្និសីទដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៣ និងចំពោះរដ្ឋទាំងអស់ដែលជាសមាជិកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ហើយក៏ជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងនាយកការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិដើម្បីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ :

- (ក) អំពីការតម្កល់ លិខិតតុបតុរណ៍នីមួយៗនៃការផ្តល់សច្ចាប័ន ការទទួលយក ឬការចូលជាសមាជិក
- (ខ) អំពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃអនុសញ្ញានេះ
- (គ) អំពីសេចក្តីជូនដំណឹង សេចក្តីប្រកាសឬការជូនព័ត៌មានទាំងអស់ ដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញានេះ
- (ឃ) អំពីការកើតឡើងនៃស្ថានភាពណាមួយ តាមកថាខណ្ឌ៤និង៥នៃមាត្រា២៨។

២. អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិក៏ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គនាយកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អគ្គនាយកនៃអង្គការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងនាយកនៃការិយាល័យសហភាពអន្តរជាតិដើម្បីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ

និងសិល្បៈ អំពីសំណើដែលបានជូនដំណឹងមកខ្លួនតាមមាត្រា២៩ ក៏ដូចជាការជូនព័ត៌មាន
ណាមួយដែលទទួលបានពីរដ្ឋបាលលេខីទាំងឡាយទាក់ទងនឹងការកែប្រែអនុសញ្ញា។

ដើម្បីទុកជាសាក្សី ហត្ថលេខីខាងក្រោមដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ បានចុះ
ហត្ថលេខាលើអនុញ្ញានេះ។

ធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម ចុះថ្ងៃទី២៦ខែតុលាឆ្នាំ១៩៦១ ក្នុងអត្ថបទតែមួយជាភាសាអង់
គ្លេស ភាសាបារាំង និងភាសាអេស្ប៉ាញ។ អគ្គលេខាធិការនៃអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវ
បញ្ជូនអត្ថបទចម្លងដែលបញ្ជាក់ថាត្រឹមត្រូវ ទៅកាន់រដ្ឋទាំងអស់ដែលបានអញ្ជើញឱ្យចូល
រួមក្នុងសន្និសីទតាមមាត្រា២៣ ហើយទៅកាន់រដ្ឋជាសមាជិកទាំងអស់នៃអង្គការសហ
ប្រជាជាតិ ក៏ដូចជាទៅកាន់អគ្គនាយកនៃការិយាល័យពលកម្មអន្តរជាតិ អគ្គនាយកនៃអង្គ
ការសហប្រជាជាតិដើម្បីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រនិងវប្បធម៌ និងនាយកនៃការិយាល័យសហ-
ភាពអន្តរជាតិដើម្បីកិច្ចការពារស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រនិងសិល្បៈ។